

ШУМЕНСКА

ПОЩА

ЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТЪТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ.

Излиза всѣки присѣтъственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: търговски — 1.50 лв. кв. см., официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

43

брой

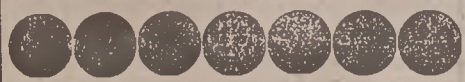
Ботевата голгота

Зърно следъ зърно се ронятъ единитѣ въ броеницата на вѣколетѣ, но деньтъ 2 юний 1876 година, въ който намѣри смъртъта си най-великия между върволицата знайни и незнайни български синоцие, ще остане паметенъ за насъ. Черното було на времето все по-вече и по-вече скрива отъ погледа ни деньтъ, въ който коварния куршумъ прониза вдъхновеното чело на Ботѣва, но браздата, която той прокара, ще остане за вечни времена пиедестала, върху който ще се гради и разраства културната съкровищница на отечеството ни.

Роденъ въ розовитѣ пазви на Балкана, приспиванъ отъ хайдушкитѣ пѣсни на последния, Ботѣвъ наследи она борчески духъ, който вѣкове наредъ отстояваше бѣснитѣ изстѣпления на кръвожадниятъ потисникъ. Свидна рожба на бедни родители, той не подви вратъ подъ тежкия хомогъ. Робската неволя, съ която бѣше закърменъ, го тикаше къмъ неговата „Голгота“. Народнитѣ ридания раздираха сърдцето, което знаеше силно да люби и мрази. Ботѣвъ съ готовностъ и безстрашие нарами тежкия кръстъ по трънливия пѣтъ къмъ висинитѣ на „Околчица“, като метеоръ се откъсна отъ „алтънъ Калоферъ“, прорѣза тъмния небосклонъ и съ страшна сила се заби въ усойнитѣ дебри на Балкана, като остави следъ себе си свѣтла диря, която още личи и ще личи презъ вѣкове. Сърдцето, което дълбоко и непосилно страдаше отъ грохота на робскитѣ окови, престана да бие. Душата, у която етекуваше народното тегло, литна въ ефира. На „Околчица“ словото и дѣлото се покриха и отъ съчетанието имъ се роди ореола на безсмъртието. Тѣ сж недѣлими едно отъ друго, защото сж две страни на единъ и сжщи хармониченъ образъ, съчетание на бурни пориви и въздѣленна на страдания и мжки, на велика любовъ и ненавистъ, презрение и злоба, на тежки разувѣрения и пророчески прозрения въ бъдащето. Животътъ на Ботѣва е нанизъ отъ нескончаеми страдания и неподслажданъ къмъ кръвъ отъ волниятъ духъ и оптимизма на легендарниятъ

карловски апостолъ — В. Левски. Запустѣлата воденица презъ зимата на 1868/69 година се указа тѣсна за двамата великани. Тя бѣше кръстопѣтя, отъ който тѣ поеха своитѣ пѣтица — синеокиятъ апостолъ къмъ бесилото, а Ботѣвъ къмъ „Околчица“, гдето пренесе въ жертва всичко сжпо, всичко заветно, себе си дори.

Презъ тѣжнитѣ, но славни майски дни на 1876 година стана развръзката на кървавата драма, чийто главенъ герой бѣ Хр. Ботѣвъ. Като че ли самата сѣдба, която жестоко преследваше вдъхновения пѣвецъ и постилаше пѣтя му съ тръни, бѣше решила да го прати въ леденитѣ обятия на смъртъта чрезъ трънливитѣ глогини на „Околчица“. Човѣкътъ който не виждаше по пѣтя си нищо друго освенъ тръни, издѣхна всрѣдъ разцѣвени шипки и глогини. Коварниятъ куршумъ го непошади, но подетото дѣло не замрѣ. Отъ Околчица, „Булуджа“, димящитѣ „пепелища“ на Розовата долина и Тракия се роди свободата ни. Рѣждясалитѣ робски окови се счупиха съ адски трѣсъкъ надъ българската земя повѣ свободния лѣхъ, чернитѣ облаци, които висѣха на бурния небосклонъ се изгубиха, а името Хр. Ботевъ стана символъ на величие, красота, истина, правда. Въ пантеона на безсмъртнитѣ Ботевъ свѣти като самотна звезда на своя небосклонъ.

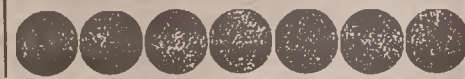
ЛОКОМОБИЛЪ

8 конски сили, ГЕРМАНСКИ

строенъ 1923 г. напълно

годенъ продава Акц. Инд.

Стр. Д-во — Шуменъ.

Наскоро
„Царь Муродъ“
въ Шуменъ

Подъ нашето небе

Доблестъ

Хубава дума. Често се употребява въ разговори, на събрания и други подобни, а твърде рѣдко на дѣло. Какво да се прави, такова е днешното време. Не прилѣга. Не, че не се харесва — напротивъ, най-много я обичатъ и най-разпалено говорятъ за нея тия, които нито въ обществения, нито въ частния си животъ сж доблестни.

За да бждешъ доблестенъ, значи да бждешъ откровенъ. Често пѣти съвѣтватъ нѣкого, който се е заловилъ усилено да протестира за нѣкоя неправда: „ти си твоята доблестъ съ всички се смрази. Та мълчи си. Виждашъ явно, че хората лжжатъ, мамятъ, демагогствуватъ — бжди учтивъ съ тѣхъ. потвърждавай, съгласявай се и ще бждешъ винаги добъръ, приятенъ и почтенъ човѣкъ. А ти какво си се закаралъ съ хората? Каго, че ли ти ще управишъ свѣта“.

И така е! Не напраздно дядо Вазовъ е писалъ.

„Преклонена главичка остра сабя не сече тая истина единичка кой би смѣлъ да отрече“.

Нѣмаме намѣрение да кажемъ нѣщо ново, нито смѣтаме да държимъ урокъ по моралъ. Спокойствие граждани, ние само искаме да си припомнимъ за нѣщо, което отъ день на день загубваме.

Въ Софийския печатъ напоследъкъ се появиха много критики за играната въ Нар. Театъръ Ибсенова пиеса — „Врагъ на народа или Народенъ врагъ“, както я знаемъ отъ миналото. Въ по-вечето отъ критикитѣ се констатира, че тая пиеса е чужда на днешното време, че дори представлява отъ себе си анахронизъмъ. Вѣрно, пиесата е писана преди 60 години и както по сюжетъ така и по идея има видъ на старомодна дрѣха, чужда и смѣшна за днешното модно и изискано облечено общество. Все пакъ ние мислимъ, че задъ тая стара

дрѣха се крие нѣщо, което върви съ човѣка и не се влияе отъ модитѣ, което ни припомня за доблестъта.

Д-ръ Щокманъ героя на Ибсень, открива въ минералната вода на града милиони зловредни и опасни микроби, носители на заразни болести. Това откритие застрашава материалнитѣ интереси на първитѣ хора отъ града, които участвуватъ въ печалбитѣ на минер, баня. И затова сжщитѣ започватъ борба срещу доктора, за да го накаратъ да мълчи. Всички средства обаче, оставатъ напраздни. Доктора докрай остава вѣренъ на истината, дори и тогава когато заинтересованитѣ по най-подълъ начинъ го злопоставятъ предъ обществото. И така д-ръ Щокманъ става народенъ врагъ — врагъ на обществото, което е искалъ да предпази отъ грозящата го опасностъ. Сюжетътъ е много обикновенъ, но онова, което се крие задъ него е доста поучително. Доблестъта на д-ръ Щокманъ чиста и безаветна служба на обществото, доблестъ заради която, той жертвува, положение и семейство — това трѣбва да търсимъ въ пиесата, и това е, което сме загубили. Днесъ всичко е обвързано съ една безкрайна верига, отъ лични интереси и, ако нѣкой си позволи да прекъсне тая верига ще стане лошъ, ще бжде злопоставенъ и скоро обезвреденъ. И може би по-жестоко, отколкото въ времето на Ибсена и затова днесъ Щокмановци почти липсватъ, затова и презъ очитѣ на днешното време идеята на Народенъ врагъ е анахронизъмъ.

За липсата на доблестъ, случаи колкото искате и въ нашия общественъ животъ. Макарь и да съзнаваме, че доблестъта е основата за създаването на добри и коректни отношения между хората, че доблестъта е дна отъ най-вишитѣ граждански добродетели, че тя е белегъ на истината, смѣлостъ, себеотрицание, че тя издига човѣшкото въ човѣка, който съ открито чело и свѣтълъ погледъ иска да служи безавѣтно на ближнитѣ си.

Незнамовъ.

ЗА ФОТО ЛЮБИТЕЛИ,

Ново постижение на Германската корона фотохимическа фабрика. ХЕРЦОГЪ ЕДИНЪ НОВЪ ФИЛМЪ

Herzog — ПАТЕНТЪ ПАНХРОМАТИЧЕНЪ 20/10 Din (30° шайнере) екстрафаинкорнъ. Новиятъ филмъ Херцогъ — патентъ има това, преимущество предъ другитѣ, че е напълно чувствителенъ къмъ всички цѣтве, поради което дава кристално-ясни снимки съ голѣма дълбочина и подробности.

За да ви бжде винаги приятно снимането, употребявайте новия Херцогъ патентъ-филмъ СЪРДЦЕТО НА ГЕРМАНСКИТЪ ФИЛМИ

при МАРКАРЯНЪ

Най-голѣмъ изборъ на лѣтни обувки

съ подметки отъ СУРОВЪ КАУЧУКЪ — ДЕТСКИ, ДАМСКИ (съ низки и високи токове) и МЖЖКИ ще намѣрите

въ магазина на Ганчо Дянковъ & Синове.

Петъ години!

Година след година се смѣняваха календаритѣ отъ стѣнитѣ, докато тази смѣна достигна числото петъ. Петъ години минѣха отъ деня, когато за прѣвъ пѣтъ прекрѣчихме прага на гимназията съ плахи стѣпки. И ето ни сега въ последния денъ, когато излизаме отъ нея съ твърди крачки и сияещъ погледъ, пълень съ енергия и бодростъ. Въ тази свещенна сграда ние изживѣхме единъ животъ, пълень съ радостъ и тѣжги. Изживѣхме единъ низъ отъ години, всѣка година е бисеръ отъ огърлицата — срѣдно образование. Въ всѣки бисеръ се оглеждатъ възвишени стремежи и повѣхнали мечти. Ето откъсна се и последния денъ отъ последнитѣ ни ученически дни. Ние се изправяме срещу живота, за да се впуснемъ следъ месецъ въ него. Той ще ни поеме, за да ни въвлече въ една неравна борба, въ която всѣки трѣбва да бѣде борець. Защото живота е потоянно движение — борба надъ борбитѣ. Изгубилъ качеството си борба, живота губи всѣкакъвъ смисълъ. Народътъ ни излъчи отъ себе си, даде ни срѣдствата си, съедини силитѣ си съ тѣзи на учителитѣ ни, за да ни създадѣтъ такива, каквито сме сега — достойни синове на единъ несломимъ народъ. Всѣки единъ учителъ ни даде по нѣщо отъ себе си, всѣки ни научи какъ да обикнемъ и помогнемъ на народа си. Историкътъ чертаеше съ огнени думи събитията и описваше народнитѣ ни прояви, достойни за обичъ и подражание. Географътъ съ пленителни слова описваше прелеститѣ на родината ни, като ни вгълпяваше девиза, че неискане нито крачка чужда земя, но не даваме нито педя отъ нашата. Музикантътъ ни разгрѣщаше стройнитѣ звуци на народната пѣсенъ, включила въ себе си ноти на възторгъ и сълзи.

Агрономъ, педагогъ, естествовикъ, всички ни учеха на обичъ къмъ трудъ, народъ и човѣчество. Математикътъ и физикътъ ни разгрѣщаха фантастичния свѣтъ на цифритѣ и планетитѣ. Литераторътъ и художникътъ ни въвеждаха пѣкъ въ свѣтътъ на изкуството и ние се възхищавахме отъ великитѣ майстори на перото и четката. Учителя по Богословие ни помогна при оформяване на религиознитѣ ни схващания. И най-после заедно съ духовното ни развитие ето, че и учителътъ по тѣлесно възпитание ни даде своята данъ. Той приложи девиза: въ здраво тѣло, здравъ духъ". Всѣки, директоръ и учителъ дружно ни помогнаха, за да добиемъ образа на личности. . . И така оформени, ние се изправяме предъ живота съ вѣчния въпросъ: На къде? Ето го въпросътъ надъ въпроситѣ. Отговорътъ е само единъ —

При народа. Понеже той ни издигна, не за да го напуснемъ, а да се върнемъ при него, пълни съ знания, та да го издигнемъ и ние. Престѣпление е единъ народъ да дава издигнати хора, а самия той да е не издигнатъ и забравенъ отъ собственитѣ си чеда. Това връщане всрѣдъ народа е дългъ и благодарностъ. Познали ужасътъ на невежеството, ние трѣбвемъ да се върнемъ при трудещитѣ се родни братя, да имъ помогнемъ, да ги поведемъ и така сплотени да създадемъ просвѣтена и велика България. Длъжни сме да слеземъ въ низинитѣ, защото свещта не е за свѣтлото, а за тъмното. Народа посѣгна и запали свещитѣ си — своитѣ чеда, отъ общия свещникъ — наука, за да му свѣтятъ по пѣтя къмъ просвѣтата. Ние трѣбва да свържемъ скѣсаната връзка между учени и народъ, и да заработимъ всрѣдъ маситѣ, които ни създадоха. Заедно съ творцитѣ на материалнитѣ ни блага, да градимъ величието и мощта на България. Надолу всрѣдъ тихитѣ села, всрѣдъ народа на работа! Ета най-вѣрната и преданна служба на царъ и отечество.

Генчо Ив. Пенковъ
абитуриентъ
отъ Опитното училище

Злоезичието

Злоезичието е страшно орѣжие въ услуга на недобросъвестността. То е проява на най-ниска душа, която забива безмислено остро си копие въ сърдцето на човѣка и чрезъ създаденитѣ му морални страдания унищожава човѣка съ сигурностъ организма.

Злоезичието е отрова, която невинниятъ, добросъвестниятъ и мораленъ човѣкъ поглѣща отъ сърдцата и атмосферата на околнитѣ си; то руши спокойствието, разяжда живота, прави го непоносимъ, отчаянъ, саможивень, до като го убие.

Злоезичието колкото е вредно за отдѣлната личностъ, толкова е по-вече опасна язва за обществения организъмъ. Съ разпространение на лѣжа и слухове за дадено събитие отъ обществения животъ, за прояви отъ какъвто и да е характеръ, злоезичието може да нанесе такива неизмѣрими пакости, че не дни и месеци, но години и десетилетия сѣжъ потребни, за да заличатъ лошото влияние отъ него и да възстановятъ нормалния му редъ.

Злоезичието, или разпространението на невѣрни слухове изъ областитѣ на общежитието, се е считало всѣкога и у всички народи по земното кълбо за престѣпление срѣщу добрия моралъ, спокойствието и авторитетъ на държавитѣ и

ТУРИЗЪМЪ.

Седмичата отъ 30 май до 6 юний т. г., е опредѣлена отъ мѣстнитѣ туристически дружества: „Висока — поляна“ отъ Българския туристически съюзъ и „Плиска“ отъ Юношеския туристически съюзъ за Агитационни, съ следната програма:

На 30 юний 9 1/2 часа клонъ „Плиска“ отъ Ю. Т. С. ще отслужи въ църквата „Св. Възнесение“ панахида за родоначалника на българския туризъмъ Алеко и за починалитѣ свои членове.

Сѣщия денъ — следъ обѣдъ, 17 часа, клонътъ „Висока — поляна“ отъ Б. Т. С. урежда въ района на „Хижата“, горско уаеселение, на което ще свири военната музика.

Презъ седмицата ще се прѣснатъ афиши за популяризиране на туристическата идея и туристическото дѣло въ България. Ще се изнесе и сказка за постиженията на българския туризъмъ.

Презъ сѣщата седмица, секцията въ мѣжката гимназия отъ клонъ „Плиска“ ще изнесе последователно за войници, ученички, ученици и граждани унгарската пиеса — „Подъ моста“.

На 6 юний т. г. двата клона съвмѣстно устройватъ следъ отпущъ на църква въ читалището „Арх. Михаилъ“ концертно утро.

Сѣщия денъ — следъ обѣдъ — 15 часа, излязъ на чело съ ученическитѣ музика до „Хижата“. Връщане къмъ 20 часа съ манифестация и факелно шедствие, което ще свърши съ полагање венци на Паметнитѣ плочи предъ 7 п. дружина и паметника на П. Воловъ.

Поканватъ се членоветѣ на туристическитѣ дружества и съчувственицитѣ на туризъма да взематъ активно участие въ провеждането на седмицата, като употребятъ усилия за удвояване на дружественитѣ членове и абонатитѣ на съюзнитѣ списания: „Български туристъ“ и „Младъ туристъ“.

Поканва се и цѣлокупното шуменско гражданство да даде подкрепата си на туристическото дѣло.

народитѣ. И като такава, злоезичието се преследва и отъ законоустановенитѣ власти и отъ законитѣ. Но силата на последнитѣ не е могла да унищожи никога злоезичието. Защото то е неуловимо, летяще, подмолно; защото то е изразъ на долни намерения, на разваленъ моралъ и отсъствие на всѣкакво понятие за честъ.

Борба съ злоезичието може да води само обществото въ една държава, когато то е съ здравъ моралъ, пропито отъ себеуважение, когато е поклонникъ на истината, като отвръща лице отъ злоезичитѣ и ги отстранява отъ себе си съ презрение.

Спортъ

На 24 т. м. въ игрището Мѣжката гимназия бѣ наслѣдствено играе футболния федерация вѣнчъ мачъ за областното първенство между спортнитѣ клубове „Воловъ“ и „Ханъ Омортагъ“ отъ града ни. Този мачъ не се довърши поради амбицията на едната спортистъ — референта Петровъ, който прекрати съизването, за да се разправа съ него отъ публиката, защото не викалъ по него. Не довърши мачътъ, защото тоя господинъ тѣ напукналь двора на игрището, и сте се почувствували обидени зрители. Петровъ, ще потърсите удовлетворение на друго мѣсто, а не да излагате едно цѣло спортно движение.

Кѣде стигнахте г-нъ Петровъ, своята амбиция. Какво е Вашето предназначение на игрището, бѣ реферъ, да ръководите състезанията, или да създавате сцени на игрището. Какво Ви сѣжъ виновни тѣ душа, които чакатъ кефа Ви и потни въ игрището, за да се моразправяте съ публиката, работата не е Ваша, а на областдежурень. Познаватъ ли обяснитѣ си, или не? Забравихте думитѣ на Главния секретаръ Н. С. ф. господинъ Василевъ, то само преди 24 часа конференция цели 5 часа съ Васъ и останалитѣ представители на клубовѣтъ и С. О. Вие не бѣхте ли оня, който обещавахте, че ще се откажете отъ тѣзи си вредни амбиции името на спортното дѣло и трѣгнеме въ хармония за преването на спорта въ града ни. Съзнаватъ ли, че Вие заемате горно мѣсто въ спортното движение на града ни: Вие сте ученикъ по физическо възпитание, преподавател на Р. Секция при Ш. С. и подпредседател на областния представител на местния клубъ „Ханъ Омортагъ“. Излагате се, господинъ Петровъ, излагате и всички други, въ които заемате отговорно мѣста и нека тия институти си иматъ бележка отъ това.

Защо отнехте правото на колега отъ Р. секция г-нъ Бояковъ, който бѣ назначенъ за референтъ на мачъ и се самоназначилъ за тѣкъвъ, когато тоя мачъ бѣ ложенъ поради лошо време съгласно футболния правилникъ състезанието се произвежда на друга дата при сѣщия реферъ и игра. Не го ли знаете това? Назначени се, за да постигнете известна цѣль, но за голѣмо съжаление Вие само-изложихте като спортистъ Ш. С. О.

Не щѣхъ да Ви правя тая чѣда пиша тия работи, но възмущението ми е общо съ това на всѣки спортни дейци въ областта на Илиянотъ

Ст, Чиливгировъ

Поява и развитие на читалищата въ града ни.

(Изъ книгата „Български читалища преди освобождението“)
(продължение отъ брой 40)

празникъ предъ очитѣ на членове и нечленове. „Въ сѣщото време са казватъ и слова за постоянствование и улучшение на това свѣто дѣло; още са казватъ и благодарителни словца и стихове отъ страна на ученицитѣ, тѣй си слѣдва и до сега.“ Но най-голѣмото тържество станало на св. св. Кирилъ и Методий. Въ тоя денъ училището при черквата Кирилъ и Методий, сир., при долната черква, било пълно съ ученици отъ двата пола,

„тѣй щото повечето отъ зрителитѣ“ били вънъ. Освенъ „други дребни слова“, казало се и едно „благодарително слово отъ едно десятгодишно бѣдно дѣте“. Имало всички изгледи да се улесни ревността на читалищнитѣ членове. Длошото у насъ е, че всичко започваме разпалено и скоро изстиваме. „Скоро, скоро сѣкий си зема хѣза и видимъ тоя са дрѣпналь, онзи си оставката дава и ако че такива заведения ги

ухархоримъ и че можемъ ги извади на глава до 3—4 години, то е чудо голѣмо“.

Това презъ май 1870 год., а вече презъ декемврий 1869 год. т. е. нѣколко месеца следъ официалното си основание, читалището е раздало срещу сурваки 100 гроша на сиромашкитѣ деца и нѣколко книжки. Освенъ туй, решило да се отдѣлятъ всѣки месецъ по 100 гр., за да се купуватъ всѣкимесечно необходимитѣ ученически потребни на 30 момчета и 30 момичета, деца на бедни роди-

тели, броятъ на които нѣколко месеца нараства на 40. Недоволни отъ този кръгъ на работностъ, то прехвърля благотворителността си и надъ селата. Тѣ напр., то подарява 30 разни учебни книги на децата въ с. Гебедже. Отъ друга дописка — благодарностъ узнаваме, че тия 30 учебни книги били 20 букваря и 10 географични. А пѣкъ Андонъ Х. Димитровъ, мѣнецъ, подарилъ на сѣщото сѣ два Лѣтоструя и едно годишно издание на в. Зорница, които селянитѣ приели чрезъ брѣ-

1) Македония, г. IV, бр. 59, стр. 3 отъ 19 юний 1870 год.

2) Македония, г. IV, бр. 19, стр. 4 отъ 24 януарий 1870 (Шуменъ януарий).

Седмиченъ

Политически прегледъ

По испанскитѣ фронтове презъ последнитѣ дни не сж станали добени военни събития. И едната агъ другата страна се приготвятъ за довършителни сражения. Новиягъ испански социалистически кабинетъ е категорично всѣко помирение съ генер. Франко. — Билбао продължава да е жестоко атакуванъ отъ нацистическия. Отъ изхода на борбата тамъ ще зависи и края на войната. На английското предложение за европейска намѣса въ испанскитѣ въпроса отъ германска страна не да изказали, че тя ще се намѣси само следъ като се реши съдбата пристанището Билбао. — Републиканското правителство се върнало до О. Н. въ Женева, да изтеглятъ всички чуждестранни войски. Понеже Германия престанала да изпраща оржжия, а Италия заела неутрално становище въ секретарията на О. Н. щѣли да оглеждатъ получаването на ногата не ще я вписватъ въ дневния редъ, защото пристигнала късно. — Решено е окончателно между правителствата на Ромъния и Югославия построяването на моста презъ Дунава при Турно-Северинъ на него ромън. управление не железницитѣ е отпуснало 5 мил. леи. Презъ този мостъ Ромъния си осигурява чрезъ югославян. железницата по долината на р. Вардаръ своенороденъ превозъ когато Босфорътъ и Дарданелитѣ биха били затворени. Въ замѣна на това ромънскитѣ дунавски пристанища Галацъ, Браила и Кюстенджа ще изгубятъ отъ сегашното си търговско значение, тъй като износътъ на югославян. зърнени храни по Дунава около 1 милионъ тона както и транзитния превозъ отъ Чехословашко, Австрия, Унгария и България ще отидатъ по новия пътъ, нареченъ Дунавъ—Адриатика. Поради това въ Ромъния се е образувало вече течение срещу тази постройка (в. „Адевъръль“, 19. V.).

— На 23 май сл. пл. въ Перникъ стана осветяването на самолета „Миньоръ“, построенъ съ пожертвования отъ работницитѣ при минитѣ тамъ, въ присъствието на Н. В. Царя, който е държелъ една отъ многото свои топли речи за българското работничество и за неговото голѣмо родолюбие и себепожертвуване, сочейки за примеръ миньоритѣ. — Самолетътъ е едномѣстенъ „Хайнкелъ 51“, германски строежъ, съ 750 кон. с. при максимална скоростъ 335 клм. въ часъ.

— Страшенъ ураганъ е бушувалъ на 25 май презъ нощта надъ Бѣлградъ, повече отъ 1 часъ. Цѣлиятъ градъ е изровенъ, нищо зелено не останало, всички къщи сж пострадали повече или по-малко отъ страшни прозорци. При силни гърмотевици, свѣтковици и дъждъ като изъ ведро този нощенъ часъ (около 3 часа) е билъ цѣлъ адъ. Загубитѣ сж милиони динари.

— Парадното празднество на св. св. Кирилъ и Методий въ столицата стана съ грандиозно дефилиране предъ Народното събрание на ученицитѣ отъ всички български и чуждестранни учебни заведения — предъ представителъ на Царя, предъ министритѣ и други официални лица. По този сячай в. „Победа“, бр. 1. бележи, че вече обръща внимание многобройността на чуждитѣ училища, препълнени съ български деца. Не е въпросъ за нуждата отъ изучаване на чужди езици у насъ, а е за онова влияние, което кара детето да предпочита чуждата литература, култура, па дори и система на управление“.

Шуменци,

Четете и разпространявайте в. „Шуменска поща“

Шуменски Областенъ Сждъ

Обявление № 7 / 936 г. ч. т.

Шуменски Областенъ Сждъ поканва кредиторитѣ на А. Д. „Иванъ Хр. Апостоловъ“ въ село Дибичъ, Шуменско, да се явятъ въ залата на сжда на 17. VI. 937 г. 8 часа преди обѣдъ при разглеждане молбата на дружеството за намалението на основния му капиталъ отъ 500,000 лв, на 450,000 лв. и да дадатъ мнение по казаното искане.

Секретарь: Ан. Мераковъ

Керамичната и фаянсова фабрика

на Събирателното Индустриално Д-во „НАПРЕДЪКЪ“ гара Каспичанъ

Разполага съ всички видове фаянсови бѣли и цвѣтни облицовни плочки, таракотни, подови и всѣкакъв видъ огнеупорни материяли.

Съ свой специалистъ майсторъ — макаторъ наема облицовка на бани, клозети, мивки готварски машини и др.

Работа чиста безупречна и гарантирана.

Споразумения и справки кантора ВАСИЛЪ ВЕЛЧЕВЪ — ул. „Славянска“

Добринъ Петковъ

На пжтъ за Лондонъ, минавайки презъ Шуменъ — 13 годишния цигуларъ Добринъ Петковъ бѣ обявилъ единъ, ЕДИНСТВЕНЪ КОНЦЕРТЪ. Би трѣбвало да се очаква следователнъ, единъ необикновенъ интересъ отъ страна на шуменци по този изключителенъ случай, ала не би КОНЦЕРТЪТЪ НЕ СЕ СЪСТОЯ. Обезсърдени отъ пробния концертъ, на който едва обаче присѣтствуваха 50 — 60 учащи се — баща и синъ си отпътуваха, безъ особено огорчение, ала съ едно заричане „Никога да не стѣпятъ въ този градъ“.

А Шуменъ много губи отъ това защото — ако действително се яви, ло до сега нѣщо рѣдко и изключително, отъ извънъ български мащабъ въ това отношение — то е именно свръхдаровитото момче Добринъ Петковъ. Ржководенъ разумно и културно отъ своя интелгентенъ баща — ржководителъ на първата музикална студия въ България г. Христо Петковъ — малкия Добринъ получава една здрава, системна и божествена подготовка, която държи извънредно много за общото и чисто музикално развитие на детето.

И действително, извънъ крупния музикаленъ даръ — у малкия Добринъ се хвърля въ очи рѣдко-то за едно дете културно интерпретиране и чисто индивидуална трактовка на изпълняванитѣ отъ него музикални пиеси.

Ето защо и неговата програма е извънредно сериозна, подредена съ голѣмъ вкусъ, разбиране и от-

лично познаване на концертната цигулкова литература.

Това — той свири Баха, Моцарта, Шопенъ и други голѣми компонисти (най-често въ преработка на Крайслера) съ удивителна за възрастта му индивидуалност и пълноструенъ тонъ.

Най-хубавитѣ качества на малкия, по години, но голѣмъ по духовенъ ръстъ цигуларъ, сж неговия извънредно пълненъ и звученъ (за възрастта му!) тонъ, голѣма вродена и култивирана музикалност, рѣдка чистота и сигурност на лжка — въ измѣренията на голѣмитѣ завършили артисти.

Извънъ това — той обладава една чудно свладана за годинитѣ му стихия, която обаче подлежи още на развивряване.

Дори — което е най чудното, то е, че художникътъ въ детето е въ по-силна степенъ развитъ, отколкото артиста!

А нему предлежи още голѣмо развитие — толкова повече, че той не е единъ прость, само природно надаренъ цигуларъ, а е и диригентъ съ богата интуиция и душа, въ която намиратъ отзвукъ не само отдѣлни, самостояни мелодии, а цѣли сложни музикални комплекси въ оркестрово звучение.

Изцѣло Добринъ Петковъ — съ заложената въ него отъ природата богата музикална интуиция, вродена интелгентностъ и придобита културностъ — има всички изгледи и възможности за творчество въ голѣмъ мащабъ на едно дълбоко, съ изключително съдържание изкуство.

България може да бжде горда отъ това. Светославъ Фуренъ

струя отъ 1869 год. и 10 отъ 1870 год. за селскитѣ общини и 10 тѣла Зорница отъ 1870 год. за 10 села; Хр. Г. Дановъ подарява 2 Лѣтоструя и 20 екземпляра разни книги; Д. В. Манновъ — сжщо 20 екземпляра разни книги за селскитѣ училища и „1 карта цѣлий свѣтъ за въ Читалището“; А. Х. Стояновъ — 10 тѣла Зорница 1870 год. за 10 селски училища 5).

Подхванало съ широкъ мащабъ своето дѣло, читалището „Напредкъ“ неизбѣжно почувствува нуждата отъ собствена читалищна

сграда. Скоро случаягъ му помага да се добие и съ такава. Настоятелството на долно-махаленската черква решава презъ 1870 год. да събори черковнитѣ дюкяни, които били коптори, грозѣли черквата и не давали желания приходъ, и на мѣстото имъ да издигне друго двуетажно здание — по-походно и по-хубаво, Читалищното настоятелство, научило се за това решение, предлага своитѣ спестени 3000 гроша при условие — вториятъ катъ да се нагоди за неговитѣ нужди като тая сума се смѣтне за наемъ, платенъ веднажъ за винаги. Условието се приема. Това сжщото здание служи и до сега за по-

мѣщение на читалище „Напредкъ“ Макаръ неудобно днесъ, то съ право може да се смѣтне за най-удобната и най-просторната читалищна сграда преди освобождение-то. Тя още продължава да изпълнява своята културно-просвѣтна служба въ тая частъ на гр. Шуменъ, която даде нѣколко отъ най-крупнитѣ деятели на българския народъ.

Рекламирайте чрезъ в. „Шуменска поща“

3) Македония, г. IV, бр. 53, стр. 2 отъ 28 май 1870 год. (Гебедже).
4) Македония, г. V, бр. 12 стр. 4 отъ 1 юний 1871 год.

5) Македония, г. IV, бр. 58, стр. 4 отъ 15 юний 1870 год.

Хроника.

ПОДОФИЦЕРИТЪ отъ 4 та пех. работна дружина устройватъ тази вечеръ въ салона на казармата си голѣма музикално-танцувална вечеринка. Ще свири джазъ оркестъра на школницитѣ санитарни.

ВАРНЕНСКОТО пѣвческо Д-во „Морски звуци“ ще гостува на града ни и ще даде утре 10 часа преди обедъ въ салона на „Одеонъ“ голѣмъ хоръвъ концертъ. Диригентъ на хора е г. В Поповъ. Шуменци не бива да пропуснатъ случая да чуятъ и видятъ художественно изпълнение.

НАМЪРЕНА е една дамска сребърна гривна на 23 т. м. по улица „Славянска“ до сладкарница Македония. Притежателя да се яви въ полицейската инспекция и си я получи.

ОТИВАНЕТО на Муз. Д-во „Родни звуци“ въ Търговище, което щеше да изнесе два концерта, се отлага, понеже града Търговище е пострадалъ силно отъ наводнение и градушка на 25 того.

ВОДАТА на извора „Башъ Бунаръ“ при с. Дивдѣдово отъ една година е намалѣла твърде много. Затова кмета е назначилъ комисия въ съставъ: инж. Куюмджиевъ, инж. Григоровъ, инж. Димитровъ и инж. Хр. Тоневъ, на които е възложено да дадатъ мнѣние защо намалѣва водата на извора и дали могатъ да се взематъ мѣрки да се спре намалѣването ѝ.

НАСТОЯТЕЛСТВОТО на читалище „Съзнание“ въ с. Веселиново, Преславско изказва своята голѣма благодарностъ на Деню Балански собственикъ на електр. бюро „Свѣтлина“ гр. Шуменъ и на Цвѣтанка и Иванъ Антонови отъ с. Смѣдово за дадената помощъ на читалището — помощъ за радио, първия 200 лв. вторитѣ 150 лв.

ПО СЛУЧАЙ агитационната туристическа седмица нашето турист. д-во „Висока поляна“ устройва голѣмо горско увеселение въ горския паркъ на „Хижата“ ще свири военната музика.

КИНАТА днесъ и утре „представятъ: „Одеонъ“ — „Индийската гробница“, „Военното“: — „Ничево“.

ДЕЖУРНА аптека за утре е Кършевъ.

ШУМЕН. Подоф. Д-во „Князь Кирилъ Преславски“ по случай патронния си празникъ е размѣнило следнитѣ поздравителни телеграми: Шуменъ.

Желю Кжневъ — Председателъ дружеството на запаснитѣ подофицери.

Вамъ и на членоветѣ отъ дружеството на запаснитѣ подофицери сърдечно благодаря за войнишкитѣ поздравии и благопожелания и чувствата на преданостъ, които ми изказвате за вашия патроненъ празникъ, съ който ви поздравлявамъ.

ЦАРЪ ТЪ

София

Дворѣца—Негово Величество Царя.

Шуменското запасно подофицерско дружество празнувайки днесъ патронния си празникъ поднася на Ваше Величество своитѣ войнишки поздравии благопожелания и най-сърдечни увѣрения въ своята безпредѣлна преданостъ къмъ своя любимъ Царъ и Царствующия домъ.

Председателъ: Желю Кжневъ.

Юношескиятъ Туристически Сѣюзъ като обществена организация.

(По случай агитационната туристическа седмица отъ 30 Мѣй до 6 Юний).

Роденъ и откърменъ съ чисти младежки пориви и стремежи, Юношескиятъ Туристически Сѣюзъ се наложи всредъ българското общество като най-мощна и творческа младежка организация.

Ю. Т. С. служейки на своята идея — любовъ къмъ родината и природата, даде импулсъ къмъ работа и разви всички добродетели, нуждни за единъ здраво възпитанъ тѣлосно и духовно младежъ.

Обединявайки българската младежъ отъ най-крѣпката възраст, той можа да я превъзпита, да ѝ даде идеалъ и вѣра за свѣтло бъдаще на нашата Родина.

За постигане на своите цѣли Юношескиятъ Туристически Сѣюзъ има много средства: излети, срещи, конференции, конгреси, урежда библиотеки, археологически и ботанически сбирки, украсява и маскира мѣстности, строи хижи и домове, просвѣтни, агитационни седмици и др. Чрезъ тѣхъ той се стреми, да отклони младежта отъ покварата и суетата на прашнитъ градъ, да ги въведе въ лоното на майката природа — великата съкровищница на много не открити до сега цѣности.

И тамъ, всредъ китнитѣ горски джбрави, всредъ дивното мълчание и упорито спокойствие на планинитѣ, да познае себе си като човекъ, да цѣни и уважава човека и да развие въ себеси най-цѣнната туристическа добродетель — искреното другарство.

Материалната творческа дейностъ на Ю. Т. С. създаде десятки кокетни хижи, които красятъ пазвитѣ на роднитѣ планини и даватъ подслонъ на всички любители на красивата българска природа.

Юношескиятъ Туристически Сѣюзъ следъ много лишения и трудъ, постигна своята цѣль, да служи неотклоно и безупречно на своята идея; но той не ще спре, а ще продължава да служи на чистата туристическа мисль, свѣтла и възвишена като далеченъ бѣлоснеженъ планински връхъ, пишейки нови и свѣтли страници отъ историята на младежката общественостъ на Нова България, защото пжтътъ на Ю. Т. С. е пжтъ на цѣлата българска младежъ.

Ал. Цвѣтановъ.

Продавамъ

собствената си кжща, находяща се въ „Пълнокладенчева частъ“ № 410.

Споразумение и преглеждане всѣки денъ въ самата кжща, Стефана Дечко Карова.

Машинистъ

съ дипломъ търси работа при вършачка износни условия. Споразумение при редакцията.

НАШЕТО Гимчастич. Д-во „Юнакъ Крумъ“ ще даде утре следъ обѣдъ въ игрището на мъжката гимназия юнашки игри, а вечерта въ Военния клубъ — юнашки дансигъ.

Печатница „З О Р А“ — Шуменъ

„Царъ Мурадъ“

наскоро на Шуменската сцена

Както съобщихме въ миналия брой, на скоро въ Шуменъ ще се изнесе най шумната пиеса презъ този сезонъ „ЦАРЪ МУРАДЪ МАРИ ДУМАШЕ“ отъ Хр. Г. Казанджиевъ.

Пиесата, играна за пръвъ пжтъ отъ Варненския Народенъ Театъръ, кждето бѣ поставена отъ първия артистъ г. Ив. Кумановъ, бѣше презъ цѣлия сезонъ сензация за Варненци. Голѣмиятъ успѣхъ бѣ подчертанъ и отъ софийската преса.

По инициативата на най-добритѣ сили на Шуменския театъръ, поканени сж да изнесатъ тази пиеса и въ Шуменъ артиститѣ г. Йорданъ Черкезовъ директоръ на Варн. Театъръ, г-жа и г. Куманови, г. П. Кючуковъ, г-жа и г-нъ Кожухарови.

Балетната иллюстрация ще бжде изпълнена отъ известната балерина Елена Симеонова, а музикалната отъ диригента при Варненския народенъ театъръ г. Папанчевъ.

г. Кмета на Варненската община е отпусналъ за това театрално гържество въ Шуменъ цѣлия гердеробъ, декори и реквизити на пиесата.

Нека се надяваме, че при така гарантираното блѣсково изнасяне на тази историческа българска пиеса, гражданството и учащата младежъ ще засвидетелствуватъ вниманието си къмъ нашето национално творчество.

Х. Г.

Отъ всѣкжде — за всички

* Знаменитиятъ астрономъ и математикъ Лаландъ, на времето си, твърдялъ съ пълна самоувѣреностъ:

„Смѣта се като положително невъзможно да се издигне и задържи човекъ въ въздуха. . . Само единъ глупецъ може още да вѣрва, че такава фантастична идея е осществима“.

* По поводъ исканата субсидия отъ графъ Цепелинъ, знаменитиятъ физикъ и математикъ Хелмхолцъ бѣ далъ мнѣние предъ Райстага:

„Невъзможно е да се запази равновесие и издържливостъ на тѣло съ толкова грамаденъ обемъ, въ такава капризна среда, каквото е въздуха“.

Б. Н. Колко ли „невъзможности“ още ще осществятъ хората?

* Аристотель е билъ единъ отъ най плодивитѣ книжовници на врѣмето си. Неговитѣ съчинения възлизатъ на 55 голѣми тома. Нѣма свѣтовна проблема, върху която той да не е писалъ.

* Въ Испания е наблюдавано че сръдно презъ годината има 3000 часа презъ които слънцето не е закрито отъ облаци, докато въ Англия числото на слънчевитѣ часове достига едва до 1400 презъ годината Какви ли преимущества още има Испания?

* Не сж само американцитѣ ецентрични (себични), има ги и Египетъ. Актьоръ и основателъ на свой театъръ въ Каиръ, арабинтъ Зеки ефенди Оката следъ като спечелилъ милиони, си построилъ такава роскошна гробница съ 6 подземия (5 за негови приятели), че решилъ да заживѣе въ нея, до умирането си. Въ нея има инсталирани 2 бани, електричество, хладилници и всички други удобства съ най-модерна мобилировка. Струвала му 12 милиона лева.

Продава се цененъ имотъ

с. Байково — Шуменско

Справка:

Димитричка М. Коджабашева

Гара Каспичанъ

Бивши и настоящи учители обща среща

Всички учители, настоящи бивши, отъ гр. Шуменъ, на 16 часа, въ градинага на общо събрание, по случай деня на просвѣтата, си устройваха Присѣтствуваха на тая среща да си за града ни среща отъ 120 души, между които началника на гарнизона — г-нъ Марковъ; кмета на града Добревъ; обл. учил. инспекторъ К. Таневъ; полковникъ Липовъ и др.

Драго бѣше на човѣка да блюдава какъ учителитѣ, които носили и продължаватъ да носятъ въ себе си чувството на брза загриженостъ за интереситѣ българския народъ, се наслаждаватъ живо и еднакво — както които сж въ пълна сила и младежтъ и онѣзи, които сж въ старостта си. Старостта наистина е положила много брза но тѣ сж повече на лицето, сж като на духа. Държаха се нѣко наздравичи и пожелания. Пръвъ вори г-нъ В. Хлѣбаровъ, като председателъ на просвѣтното дружество.

Обръщайки се къмъ събранията той каза: „Въ вашето лице се откроява живия образъ на вашето дѣло на двамата брата. Стариятъ учител г-нъ Ганчевъ макаръ и съ парализирани дойде и се нареди заедно съ пжтитѣ си и настоящи колеги проявяването на този примѣренъ учител въ срѣдата на бивши ученици и после учители и брзи и днешни колеги произведе чужденада, която се преобърна въ сензация, когато г-нъ Ганчевъ стъ крепенъ отъ двама души, стъ чаша и съ младенически благодарни на инициатори хубавата среща и пожела инициатива да стане традиция желя за доброто на България бодростъ и солидарностъ отъ всички. Напредъ и все напредъ добродетели безъ жертви, за истинскиятъ народенъ учител.“

Бурни ржкоплѣскания изпре малкото, но затрогващи Говори обл. учил. инспекторъ Таневъ, като представителъ министерството на нар. просвѣта

„Нека останемъ вѣрни, за инспектора, на заветитѣ на брзата, да разкриемъ всички пжти да обединимъ всички преуспяването на народа ни.“

ва да се радваме, че тия водятъ народа (млади, старци, вилни и военни) сж въ съзнание за единство, и сплнстъ. Тѣй, обединени около на Н. Величество, съ пълна можемъ да гледаме на брзата

Говори и кмета на града Добревъ „Драго ми е, поддѣ че мога да отправя поздравия, които сж били и днесъ въ школскитѣ стаи. Св. св. и Методий дадоха езика на народъ, който ни запази въковетѣ и ни спаси отъ заробителитѣ и ни спаси отъ заробителитѣ, заедно съ офицерите научиха народа да обича вината си. Сегашниятъ работи при извънредно крзи времена. Повече отъ всѣкого призованъ да изпълни беззаветно своя свещенъ къмъ народъ и корона. Пздравето на българския учил. вѣнъ и вжтре въ казармата, родния вождъ и пр.“

Кръшнитѣ български хора сладкитѣ звуци на военната бѣха края на това мило и патържество.

Рекламирайте чрезъ „Шуменска поща“